

Nr 127

Av herr **Ollén**, *angående radions juridiska ansvarighet.*

Med anledning av den strid, som blåst upp kring Eugeniahemmet och dess skötsel, har radionämnden gjort ett principuttalande, där radioledningens självständighet och frihet starkt understrykes. Det heter härom bl. a.:

Radioledningens självständighet, främst dess relativa oberoende både formellt och reellt av myndigheter och officiella organ, har ansetts vara av utomordentligt värde. De vägledande synpunkterna har varit att Sveriges radio bör ha stor handlingsfrihet och i största möjliga utsträckning samma fördelar och ansvar som t. ex. den svenska pressen.

Det måste anses tacknämligt, att radionämnden på detta sätt stryker under frihetskravet. Nämnden har enligt min mening full rätt däri, att utan frihet och självständighet kan radion icke utföra sin betydelsefulla gärning, lika litet som pressen kan det. När det gäller radions frihet contra pressfriheten haltar dock jämförelsen i ett högst väsentligt avseende. Medan svenska pressen har ett juridiskt ansvar fast förankrat i TF, saknar svenska radion märkligt nog någon dylik motsvarighet. Radions oerhörda slagkraft på grund av dess monopolställning och dess stora antal lyssnare eller TV-åskådare kan göra eventuella missgrepp ytterst kännbara för den enskilde eller för en hel institution. Att dylika missgrepp icke helt kan undvikas visar ett TV-program i december förra året, då en person i Tierp i stor utsträckning gjordes ansvarig för en bilolycka med dödlig utgång utan att fog funnits för dylika grava anmärkningar.

På samhällslivets skiftande fält är ju den juridiska ansvarigheten i lag noga fixerad, men vem är vem när det gäller Sveriges radio? Man må betänka, att det här rör sig om två parter: icke blott om en frihetsälskande radio utan också om enskilda personer eller institutioner, som kanske känner sig förfördelade eller orättvist prickade inför allt folket.

Syftet med denna motion är emellertid icke att påtala eventuella missgrepp från radions sida eller ännu mindre att söka begränsa dess frihet. Däremot synes det vara nödvändigt, att frågan om den juridiska ansvarigheten för en så utomordentlig maktfaktor som radion tages upp till ingående prövning. Jämförelsen med pressen bör även här få sin fulla motsvarighet, om än i andra former.

Jag får därför föreslå,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om utredning och förslag angående radions juridiska ansvarighet och därmed sammanhängande spörsmål.

Stockholm den 25 januari 1960

David Ollén